

מוסף ידיעות אחרונות

מסלול חג המולד

מקנה מין الأصل

סלסל

אשף הסלט

שמן זית וחמניות לסלט טרי.

לוגו • עידן

לא עושים סלט בלי מלה ופלפל.
מחיים, לא עושים סלט בלי סלסל.
סלסל אינו רק שמן, אלא ממש תבלין המפאז את
הסלט. שמן החמניות מוכר בעולם כולו כסמל לתזונה
בריאה. שמן הזית מעניק לסלט הטרי טעם עשיר
עם ניחוח ארץ-ישראלי מוכר ואהוב.
השילוב המוצלח בין חמניות יוצר סלט גפלא ומעודן,
בעל טעם נדיר ואיכות מושלמת.
נסי את סלסל כי מחיים.
סלט בלי סלסל הוא לא סלט.
לסיגון יש "סיגונות"
לסלט יש "סלסל"
להצלחה הגדולה של סיגונות - שמן הסיגון של יוטה.
מצטרף עכשיו סלסל - השמן הארצי לסלט.
סיגונות - לסיגון.
סלסל - לסלט.
פשוט וטעים.

לא טעית זהו -

יוטה

מיוצר ע"י מילומר

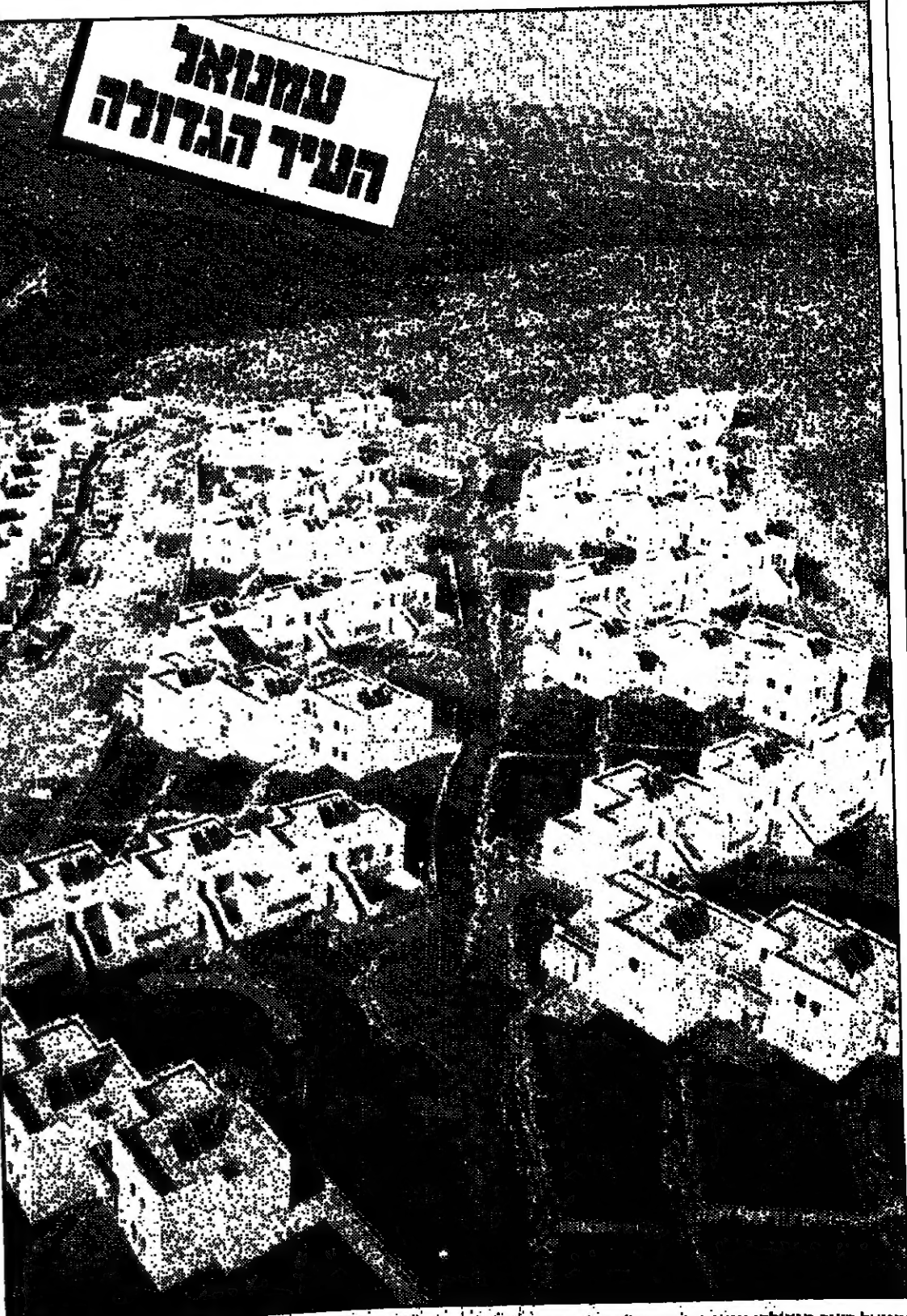
שמן הזית לטעם משובח. שמן החמניות לבריאות שלך.

(המשך מעמ' 3)

תל-אביב, ששימשה בשנים הראשונות של המדינה כריכוז האוכלוסייה הדתית הגדולה, הרבה לפני בני ברק. ולכן תמצא את ההגיון, שלא תמיד קיים, ולכן תסביר את מתאם קטנה גו תנועת החרדים הפוריים, שתפסה וינקו מאז

הבחירות האחרונות, עם הצלחתה המסחרית של ש"ס. בציבור זה מרכזת במספרים ישראליים, שבתוכן כמו כמיר, יר אליהו, ראש העיר, אור יהודה (ראש מסגרת) משנות פיתוח בדרגה, דבר אחר ברור, אין זה משנה באיזה מינוח אוכלוסיית שומרי

מצות מרדכי. אנו נמצאים כעיצומו של תהליך התברלות, עם סיכונים טובים להרשעה, אם זה אומנם יקרה, צמיחה החברה הישראלית בעוד עשר שנים. למצוא את עצמה מול בעייה חמורה מאוד של קיטוב, שליש אין היום כל הצעת פתרון עבודה.

עמנואל העיר הגדולה תמונת השער של חבורת מירושלם לעיר החדשה עמנואל. 200 אקדמי יורדים לשומרי חרד ומנואל, כך הודיעה. המליצה - קסטור לרוב יתור

זמנים מודרניים

קהילה חרדית, שיושבת ביערב כלשהו, יחסיה עם שאר האוכלוסייה טעוני מתח • יחסי שכנות קורקטיים, ותו לא. לא תיווצר חברות • הפחד קיים משני הצדדים. החילוני מושפע מסיפורי ירושלים ובני ברק. החרדי נתפס אצלו בדימוי דמוני • החרדי רואה בעיד הישראלית המודרנית גורם מאיים. קיימת גם תחושת עליונות מוסרית על הסביבה. החילוני נתפס כריקני

אור יהודה: במקום שבעלי-תשובה עומדים

אור יהודה, עיר חדשה בשעת צוהר של יום קייצי לוהט, היא איננה נראית כמו עיר חדשה. אלא כמו עיירה מנומנת מאוד. רחובות רחבים מובילים בשמש. איור המסעדות שומם. אבל אני באני לשם לחפש את תנועת החרדה בתשובה. על אור יהודה אומרים, שזו העיר שבה תנועת החרדה בתשובה הצליחה יותר מכל עיר אחרת.

צירד לומר, שמרחב תנועת התשובה המסחרית, בעלת אופי שונה לחלוטין מתנועת התשובה האשכנזית והקפדנית. תנועת הצלחת גדולה יותר. ורקיעים, שירושלים לא תחולל עליה. שמונה מבין 45 בני הילדים בעיר הם חרדיים, חמישה שייכים לרשת הווינר העצמאי, שלושה לחב"ד, כמאתיים ילדים, אבל הדי רובם חילוניים.

צעירה בטכנולוגיה ובגושיות, טריק, מגיעה לעיריה לרשות את הילד לכן חרדי, ואיש לא מביד עשוק. כליש מילדי העיר במערכת הווינר היסודי לומדים במערכת הדתית, למרות שרק כחמישים מתושבי אור יהודה מוגדרים כחרדים. והריכח העירונית פתוחה בשבת, אבל ביום ראשון יש שעות שחייה נפרדות לגברים ולנשים. בעל אולם בעיר יפתח את האולם לאירועים בשבת, מה שלא מפרע לו לקיים במקום עצירה המונית של ש"ס, לנשק את ידי כל הרבנים, להצטלם איתם ולראות לחלוא את חמנותיהם במקום בולט.

אחת לשבוע או שבועיים, תעביר בשעת ערב בתוכנית הראשית מבנית למוזיקה במוקד. כיצד על הרצאה חרדית העורכת המקומית, ותושבי העיר יגיעו תחנת התכנית במבנים קטנים, במגרשים, בחולצות מתוחות עד לטבר, עם ממונה מגולגלת על תפן כיסה, לשעמים גם בלעדיה, ילכו להאזין לרבי תורה.

בלישכנו של ראש העיר יאמק בוכבות, חלוקה תמונה צבעונית. גרילה של חרדי מלובבין ליר צילום צבעוני אחר עם הקדשה אישית של בילד אור יהודה. וינצון בוכבות ראש העיר הצעיר (37) והעיר 10 שנים ראש מועצה, מוקד ועוד כיפה מרננה גדולה שרץ למוזיקה בראש רשימה אישית, מנסה להסביר לי, שרובם אל חרד בקרב עולת המזרח שונה לחלוטין, מאשר אצל העשכנזים. אנטידמויות היא גרילה, מכלול תמונות לגנרלים וחרות.

את רולי מרבי אני שגשוק מסיבית המסמלית המקומית התכונה שבתה ואנושטונים, עד לפני מספר חודשים. ורלי, המגרירה נצמח כמסמליות, קמבודיות וינצון כמבנה דתית, כיפה, ומרננה ירד משיטה טוב על אשכנזי ר"א שבעה, ולחם של רחוב לארצים שורד דשת אקדמי, לפני שיתר, משהבנתה מקפידת שחרור

יום שלישי, ט' בתשרי תשמ"ט - ערב יום כיפור - 20.9.1988

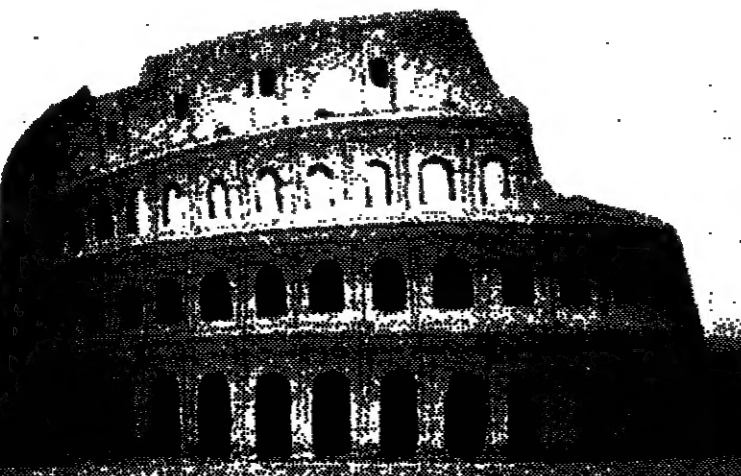
הייתי ברומא.

את הבלייזר קניתי אצל

Astor

"קסטור מודל" הבחירה שלי
יש לי כמה סיבות טובות למה

- קו צעיר ומסוגל שצויד עם הזמן.
- זור צעיר של מעצבים, כולם אקדמים בוגרי שנקר, העילית שבחבורה מהשורה הראשונה.
- מחלקת פיתוח ומחלקת יעול הפועלות לצד שיטות מחשוב מודרניות.
- עורכים מיד חודש מחקר שוק במרכז האופנה המפורסמים באירופה.
- הסכמי ידע עם בתי האופנה מהלגה הראשונה בעולם.
- מיישמים את הממצאים והמדפים עמוסים בדגמים שנחפרו על פי צווי האופנה האחרונים.
- הגזרות העיצובים והביצועים... מושלמים. בואי לראות את הרי מבניה ביפוי ואיכות.
- המוכרות הן מייצעות אופנה שנבחרו בקפדנות. מטרתן לסייע לך בבחירת הבגד המתאים לך.
- תמורה מלאה לכספר עונה ועוד עונה ועוד עונה. השקעה יפה קסטור מודל.

לאחר שתחזית מודל "סוסי" לקסטור מודל
(הנשים המעוניינות יוכלו לראות את הבגד המתאים להן בבחירת הבגד המתאים להן)

אריה לייב
אברמוביץ, יליד
ראשון לציון של
סוף המאה שעברה,
תיכנן להקים על
בית מפא"ר על
הגבעה המשקיפה
אל שיכון בבלי
בתל אביב את
האדמה קנה
ממשפחות רוצח
דודו, אך הבית לא
נבנה • תפישות
הפעולות התגלגלו
לקהיר, לשווייץ
וללונדון, וידעו
פרקי חיים
מעניינים • נכשיו
הקימו ילדי גן
באותו זמן
בשכונת בבלי
על שם הוריהם •
משפחות איכילוב
ויתני - גם
בסיפור

לחא ולויב אברמוביץ
בצעירותם

מעגלים

עמית לוינסון

הבית בראש הגבעה לא נבנה
מעולם. במקום שבו הונח ליב
אברמוביץ להקים חווילה
משפחתית, הוכן באריזה גן על
שמו ועל שם אשתו. הגן על שם

לחא אברמוביץ, שנייה למטה מימין, בגן הילדים של ראשון לציון, 1899

זמנים מודרניים

בחדר מצוין, אבל מסקולט גרול, מספרים חזקים על ליב אברמוביץ, ולא בלי קנאה. מי שרומה לו באושר הוא אולי נכדו, דני ויתני, כיום בעל משרד לייצוג כלכלי. דני טיפס לא מעט חומה למחירי החברה בשנים האחרונות. הרושם הקשים שלו עם נערת חווה תוסמאדורויה וטעני בעיתונות. במיוחד הסיפור עם הרושמים שרונה מאראס, לאה ואריה לייב היו שניהם בני המאה שעברה. ליב ויתני, מבין מייסדי גורל אצל סבו, מנחם בגל אברמוביץ, שרכש את הקמת בראשון לציון, עליהם שתי ארס בראשון שנתה אברמוביץ, ונערכת על שמו. במהלך חייו ויתני אביר מנחם בגל כגון מילרין. קרוב שנת אחר, 85 שנה הגיעו צעירים ערבים לעורך מייציק בראשון לציון, כמנהגם בישיבת ראשון, לבוא ליק המקושי ולשנות יין. התעם ויתני ובאו בצדדי יום שיש ורעול חפלה מאוחר בית הכנסת. בשיכונם הולידו בנות ויתני. יעקב, בנו של מנחם בגל אברמוביץ, נחלץ לעזרתו. אחר הערבים, אלמר דוק, שלי אקדו ויהו בו. יעקב הצליח לחול אל מדינות בתיאבנות ומת מספרו. בני משפחת דוק שתי עשרים משפחות, ובראשן את בנצ'ה לוחל' משוש לקמת דם. בתרין

הדרוסטילר ויתני, הקצין סבס כסין בכיר לפי שיתפוט את הרוצה. לפי את הנריסות, נחמס הרוצה וגנורו עליו 15 שנות מאסר. לפי גירסה אחרת, עד כעבור 10 שנים עוד מנחם בגל, אבי הרוצה, סלחה עם משפחת הרוצה. בתורה למחיל מיצו הערבים את מנחם בגל בסכסוך כספי למחיתו של אלמנט יעקב וכו' התנומה. כעבור זמן קצר מזה חבת, והאלמנה הירצה עם אחותה לאמריקה. אברמוביץ והאב הקדוש את סכסוך העיניים לבניית קליניקה לזכר הבן, מוסר שורע קשתות חולים הראשונה בראשון צור בנצ'ה בסמוך גן בית הכנסת אורחים, בו שוכן כיום המוזיאון של ראשון ציון מנהלת במסירות חל גיטון וירידות, הנשוא למירד, איינה של לאה אברמוביץ. הגורל נוסף, לא אמת, לחול בפעולת הפועלות. כעבור 30 שנה רכש נכדו של מנחם בגל חווה של הרוצה. אריה לייב אברמוביץ, 250 דונם בצפון תל אביב ממשפחת הרוצה, על הגבעה הותכו לבנות בית מגורים מסוהר, אולי עשירי אמריקה בשנות ה-30, אלא שחוקי נפל עם השנים. 14 דונם מהשטח תרמו לאחריה צבי אברמוביץ ואחותו רות, נציג של מנחם בגל, חקיס במקום את גן אברמוביץ.

מלחמת העולם הראשונה הוא היה קלן אספה של הצבא הבריטי, כשנתיים המלחמה, רכש מבריסים עודפי ציוד - משאיות, טרקטורים, צינורות השקיה, מיטות, מגפיים - ומתן מחסן מכרה ביש. במשאיות עשה שימוש נוסף חקיס שירות הובלה ראשון לירושלים. תוך שנים אחרות התעשר. את המכונית הראשונה של רינגוף רכשה עריית תל אברמוביץ, שהיה אחר מכלי המכוניות הראשונים בארץ ונשוא קנאותם של רבים. ליב אברמוביץ נרע בגובהו הרב, אריק, נכדו הקרני על שמו, מנשא לגובה של יותר משני מטרים. דוק מאירוביץ מספר אקסדט, שהליכת בראשלי' על שני אברמוביצים שלא היו קרובי משפחה. אחר מה היה בידור של דוק ויתני - ליב אברמוביץ. מהשנים היו חולקים יתר, הם נאו כמו וריאציות אורך על סיור הרוח של לורל והארי. מספר דוק, בידור, אברהם אברמוביץ, הגיע בערך לחצי מטר. שני ליב אברמוביץ. הם מכו משקאות לחיליים האוסטרים. פעם מסה שמועה, שני האברמוביצים מוכרים לחיליים מים במקום אלכוהול ואם בידור ללייבל. בוא נכיר מר מאשלי' צמר כבונן קל מאד לחות". אחי מלחמת העולם הראשונה נשא ליב לאשת את לאה, בתו של מר יעקב ויתני, החוסס מוחל של ראשלי' לאה היא ורתה, אחת אימם של כל האחים איכילוב. עורא איכילוב היה ח"כ, ועל שם אחיו משה נקרא בית החולים איכילוב. עשרות אנשייה האחים צאצאיהם מורים בארץ ובעולם, מהם שושאל או ערין נושאים משרות ציבוריות שונות. כ-1930 נסע ליב למצרים לעסקים, ובמשך שנים אחרות ייבא משם צינורות השקיה. כשחזר ארצה רכש ב-1934 את פרס דוק והשם שמחירן דרומה, עד מה נשקף כיס רחב מינסק ודוד התלהב. סמוך שנות ה-30, עשה עסקה עם ממשלת רומניה המצויה, לקבל סחורות מרגמה חמורת מרגשים שמכר בארץ לעליה שלא יכלו להציא את הסחורה מרגמה במסגרת פריקט האקרבית. המלחמה תפסה את אריה לייב כשווייץ. הסחורות היו מוכנות, אבל העסקה בוטלה. ב-1946 הכריזו בתו רות במצרים את ברסו ויתני, כן לאחת המשפחות היהודיות המייסדות. רות גם נישא דוק בקהיר עד שעלה ארצה ב-1961. ליספור על יתני מצרים יש בדיקל נוסף לאגנס, אריזה של ויתני רותה על נתי לבטלנות. תוספת המשפחה מקהיר מוכרת

קטנים מספרו של המוסר והודו-ערפתי פאסיק מוריאנו, המסחר אותם ימים במצרים. ברסו ויתני היה שחקן כדורסל בנבחרת מכבי מצרים. כל קיץ היו באים למשפחתית, ומשחקים נגד מכבי ת"א או ירושלים, אחר כך היו נוסעים לשחק בביירות. יום אחד, בביתקפה על חוף ימה של תל אביב, הבחין ברסו בכוונה יפה שמנאה חן בעיניו. רצה להכיר אותה, אבל לא חנן. כעבור שבוע, בחתונה של חבר בקהיר, ראה אותה שוב. כששאל מי היא, סיפר לו שזו "ממאול אברמוביץ" ושהיא "שדינה של הכלה". באותו ערב חלל חומן בין רות לברסו, שנמשך כבר 42 שנים, עד 120. 15 במאי 1948, עם סם הבריחה, היתה משפחת אברמוביץ מודת. אריה לייב נסע ללונדון להשיג זיכרון למחית מוסל לבנים מסיירים במצרים, האם לאה, נשארה במלון הארץ בקהיר. תוקף המספרות שלה מן בנותיה. הקב צבי שירות בצבא בארץ, האם שהבטיח להאריך ללא אברמוביץ את חסותה. 15 במאי באו לחפש את אברמוביץ במלון בקהיר. משלא מצאו אותו שם, הגיעו אל בית בתו רות שגרה אז בקהיר עם ברסו. חיששו בכל התורים, גם מתחת למיטות, וכשחשבו כעניי שייב עזב את מצרים, אסרו את אשתו, שותקת וריכזה מן.

לשאר האסירות, שרובן נחבשו בכלא בגלל "ציונים", היתה תגינה. הנחש של ויתני היה כננס כמה פעמים ביום עם אכל, והאסירות עשו חפלות ביתנים סידר ברסו לחתונה אישור מעבר לשווייץ. כשהגיעו לשווייץ, התקשרה לאה אל בעלת כלונדון. סיפרה לו על המחרות שותחמה במצרים ועל תקנת מריטת ישראל. אברמוביץ חלח והתמסר כרוב נה מונח אסיר אותו, הוא נסגר בבית החולים כלונדון, בגיל 55, כלי שאיש מבני משפחתו היה

צבי אברמוביץ, עם אמו, לאה, זמן קצר לפני מותה. (תצלום: עמית לוינסון)

ליד. לאה אברמוביץ האריכה ימים. בשנות האחרונות התגוררה בבית חולים מרס בארץ. היא נפטרה השנה, בגיל 94, זמן קצר לפני תוכת הבן הנושא את שמה. יחיתו מוח שאתם בקהיר ושאינם שם, כמו כיו וכמו ויתני, מי חשב על עלייה לארץ מחר. ברסו ויתני, ראלף, וליה ויתני, הצעיה את המסמכים, עד היום

מימין, אריק אברמוביץ, בנו של צבי וסוניה אברמוביץ, עם אשתו אוקי, לבית גריפל, לידם, צבי וסוניה אברמוביץ עם נכדתם, לידם, ברסו ויתני, מימין, בתם של סוניה מנשואים קודמים. משפחה, רות, אשתו של ברסו, ואחותו של צבי, עמי לויב (נכדת). (תצלום: עמית לוינסון)

רבים במשפחה אודות אחיו שרפים. הוא חיו לו כונות סתורות, או שמה הודיע להם כדי לקבל בחזק עבה של בקשש מבכיהם ורכים. בגם הבכור של רות וברסו ויתני, ראלף, נשא לאשה את לילי פיינלד, והוא כיום מבעלי מסעלי תעלות של משפחת. בתם רליה נשוא למנחם אבי שורצבד, מי שחלל את מריקט גן חקיר מסע מילל בזנה, ועוד למכות טקס עממאיים. בגם הגעיר, דני ויתני, 32, עמד להינשא בקרוב. אומרים שחששם זה רציני. המיעדות הוא מיכל אלמליח, 20, שאצל אביה למר דני לחזור שני בבית הספר למנהל עסקים של בתיאבנות הארצות בארצות. מברכים על חתונה בראשית החדש, חתונה שתחיד אצוה בת יורדים נראה צבי אברמוביץ הוא כיום הכעלים של חברה לייבא מון קפוא ובעל בריקדור. בביתו, המושקף על כל הארצות שרכש האב בשנות השלושים, עורכים הוא ואשתו סוניה את המסיבות השנתיות שלהם. על באי כיחם נמנים שרים ואנשי כלכלה בכירים, בצעירותה עברה סוניה לבית הולברג, במכירה אצל חפוד מוס ויל, מייסד יריעות אחרונות, ועסק בקניי בהכנת הקונסורטיון לתנ"ך. חן כיו עבודה בירידות אחרונות "שמו לב שהחברה היא גם יתוהי. לראשית הפך אחת לרומניה מבוקשת. מתי נישאת לידה בת, והגרשה, ואז מפשה את צבי אברמוביץ. כשליחית גלול, החלה לעבוד בתגלית עבוד המחלקה לסיפול גרין של בית החולים איכילוב, שבאשר קרני על שם בידורו של בעלה צבי. זה שבע שנים מסוגה סגולה כותבת את ההסברה ואיסיק תחומות עבר בית החולים לילדות הקטנה, חשם איכילוב מותק מעל ומגר אותו, וחוזר את סוסורו של אברמוביץ לראשית.

זמנים מודרניים

עלי שלכת

אירית ליבוביץ' רגלים על חוקיות, ומחזיקה בטמיון

נורית בת-יער

לעלי חשבת חשורים שנושאים על השמלות של אירית ליבוביץ' - מגע מלטף של קטיפה, לפעמים, כשאה מעבר עליהם יד - אחת חש שהם עשויים מעור, בכל מקרה, הם חמודי גשורים באיטור מוכונו עליה חזקות מיסודות משלהם. נוחותם על שקיפות של אורגנות, באחושה תעשמת כלחשושי פלירט, כתב חיד הנשי ואחראי לסיגנון הבגדים ניכר בהם. לא רק בעיות והרשאות את השם "אירית אלי" ייחודם כשילוב יוצא הדופן של חק והחשוני עם טמיון

בלתי-צפויים. מימוש של עוד ותורה, של קטיפה ואורגנות של בגדים עם סלסלות ומחזי אריג, אירית, 30, ילידת בוקרשט, רומניה, חמש שנים בארץ, היא רבות חרשה בויתר האומנותי העצמאיים. אבל לא בודדת האומנות, לפני שנעבה אשתקד את הסטודיו שלה כרוחב ריגוס בתל-אביב, ודחה מעצבה של "בוגי" כמריקן העבירה מספר חדשים בעיצוב ל"גיהי", מדר, "טסקי" כבירי ערב, ואחריה בנריים.

ב-ברג"י עברה לצידה של פאני הלר, רוגמי יצוא שעיצבה נמכר ל-גאלרד לאפייט וקישטו את שער הסלול הנרמני הייט. רגמיה גם נבחרו על-ידי מנחם חיצוא לתצוגה קבוצתית בתערוכות במארי, מינק, ולנוח, את הכשרתה האמנותית רכשה ברומניה באקדמיה לאמנויות ורשמיכות. כפירת ומעצבת אומנת ב-אונגה פאלאס שבבוקרשט, וכתה לעצב רגמים למקורביו של צ'אושסקו.

ב-1977, היא מספרת, נכחה בפרס ראשון בעיצוב טקסטיל בתחרות ארצית שאורגנה על-ידי ארגון האמנים הרומני. והיום הוחרבה הייתה שמלת ערב מצויירת-כיר. אירית אלי, מעצבת עם שתי רגליים על חזקת ומחזיקים בטמיון. 1700-200 שקל, שמלת טריקו עם אפליקציה או ציורית - 200 שקל. מבגדים רחבים מכותנה עם חולצת רשת ועוד 250 שקל. חליפות ערב 1700-550 שקל.

צילמות: ציפי מנשה דוגמניות: טובה לייבו שיתר: סל אפלטל מ-שוקי זקריי אימור: גיורא שביט

עור ואורגנות במערכות לבנות, דר-חלקיות

משחקי שקיפיות, מיפגש יוצא דופן בין עלי עור וקטיפה לאורגנות ותחרה - בדגמי אירית ליבוביץ', נולה חדשה מרומניה, שקודם שהיגרה לארץ, עיצבה גם למקורביו צ'אושסקו

חזאית ג'ינס צרה, עם שוליים מסולסלים. ורדים עם הסטרמלס

ותורה שזורה מאויסים, בטמלות ערב עם "דראפ"ה

משחק של קטיפות עם עליה. קטיפה טחרות ואורגנות

עד שהחליט שהלימודים הם לא משרותים את המסורה והלך לעשות קורס לניחול משק מושבי במדרשת רומני.

כוחות לין מייצגת את הכנס למסוג, על פי עונת הפריחה, מרבש מרדו הבר הכוח, ועד לזר החודשים, הבהיר יותר, את מן המלכות ואת הפולחן, הוא אבקת המרד, שברבעת רגלי. המרד, במהלך שחיתת הנזק, כן הוא מספקת שירות האבקה לניחולים הקלאיים, בעיקר גדולי יום, נט האבוקרד, ודעים מרדנים היצור מיועד שוק מקומי, העובד מנא תחרות קשים, ומפיק משרד ותמרים, העולם מוצג היום ברב מיני, ספורדי ומקסימי, כן שהמיכוי לייצא רבש משרד הוא אפסי, המשתנה, על כן, מוטעם לפיתוח של מוצרים חדשים על טהרת הרבש.

מה שנתן ללינים את ההזדמנות הגדולה היה גורשה מקיית עם כוחן ממילוקי, לפני שבע שנים, במהלך סירו לימודים בארץ, הגיע בני הוג לין לזוה ענקית של רבדים, שהכוחן שלה היה נוצרי ארוך מאד, כשפעם והאשונה בחייו פגש יורדים מרן הקדש, הכוחן הוא העביר לזר בתוך 45 דקות את הידע המור שלו למעלה הפולחן, כשהחזר בנו את המחקרים, שהיום גיראים נט מוצג ארכיוני, שכללו אותם ופיתחו גם מלכודות פולחן, הקדוה על שם, רגלי לין, היום מיציה כוחות לין כ-70 אחוז משוק הפולחן בארץ.

משהו על התכונות המיוחדות של הפולחן, על פי תמר לין, המלך הוא מנגנון של יוסימנים, המעניק לגוף מן מושלים, הוא משרת את חילוף החומרים בגוף, מנוגד העבודה רגלים, הוא גידול כלומה הערמונית אצל גברים, משכך כאבים ראומטיים, ממלך לקשישים המוכלים ממעיות קטל, תורם לרענון העור ולשיפור מבן החרת.

במאמרו של תמר לין, שפורסם ב"הארץ", נכתב כי הפולחן הוא מנגנון של יוסימנים, המעניק לגוף מן מושלים, הוא משרת את חילוף החומרים בגוף, מנוגד העבודה רגלים, הוא גידול כלומה הערמונית אצל גברים, משכך כאבים ראומטיים, ממלך לקשישים המוכלים ממעיות קטל, תורם לרענון העור ולשיפור מבן החרת.

אמר לגבור את השיר הזה עם אנאליה לזשטת הרבדים, חזר משפת לין מסיבוב סביב הכוחות, ונמך בכוחות, גם המושגים מתפזרת בידיה אוטומטית כעשן מושלמת תהליך דרתי, העיבוד והפזר הסטנדרטי, ועל שהסכנת משפחתית תולל כי היה הן המושג של המשק השולח בנתונים בתורת הצור הרבש, אחי הנבא המשובח לער שנת במשק רבדים בארץ, לער שנת במשק לזשטת תולל את כוחות, מאשר.

משפחה לין מבקרת בכוחות: אלמוז וזכריה נמאנים בכוחות בתקופת המדינה, ותמקידים תיחיד הוא המדינה המלכה, אבל רק אחד מהנכדים עשה את מלאכת ההפריחה, וקודם מיד לאחר מכן, את השאר - יהודה המעלות

ברוח הכוורת

חייה של משפחה לין, מכפר ביל"ר, סובבים את הכוורת המשפחתית • גידול דבורים, מסתבר, זו לא רק פרנסה, זו דרך חיים • שיעור קצר ומאלף בריז הפקת הדבש, מעמד המלכה, פלאי הפולחן • ואחרון אחרון חביב - כבודו והמוס של הזכר בכוחות

אביבה שאבי

בכל ימות השנה, יובל לין רץ אחרי הפריחה, הולך עם צי המכשירים המשפחה, זו מתפקדת הכוורת של אחריה, תחת כידיה המשתנה, שבה יש לכל פרט תפקיד מוגדר. זהה המלכה, העושה רמת העליון בקיץ, תגב, היא יורשית והיא המלכה - בשמחה, תמיד בתנועה, תמיד בדרך מכאן לשם, כמין מחוריות מעגלית, צוריה במעט, שהיא העם, והיא העיץ, והיא מרכז החיים כולם.

יובל לין, 31, הוא מוכן מספר ביל"ר, והעניין שמורכב בו אינו סוג של תעסקות פראיית, אלא דרך חיים. זו חשיבה שבגללה אני מוצאת עצמי, בבית שירי אור, כשדות של קיבוץ גשר-ישיבה, המסור, מופת בחלישת מן לכנה מבר, ובזכות רשת דמויותלחת משרדי בני לין, סיום ילדות מוכר, שבו נחל רבדים בעצמו על, לעשוק למות.

לן עומד לציד בריים חשופה, סגור עין במח את הכוורת, להגיע את משרדיו, אחד כך משר את מכשירי העץ, ומצביע על פגרי חומרים המוטלים על הרשת למטה. אלפי רבדים נמצאים בכוחות בתקופת הפריחה, ותפקידם היחיד הוא ההריון, המלכה, אבל רק אחד מהנכדים יעשה את מלאכת ההפריחה, וימשיך מיד לאחר מכן, את השאר יורגו והופקדו.

לן איתן את הדבורים שלו, את אור חייה המיוחד, שלעין האנושית הוא גיראה אכזרי ומרדני. עד כדי כך, שרובנו מודע אי שרמם אותנו, כמו בסיפורי הצניע האנושית, עצמת פתאום כפריים, ומאזן לו ריבד וממנו, שבת יום ככוורת צעיר מוכב סביב לאחר כולו, את השאר יורגו בשעות הבוקר המוקדמות, לרדת.

לן איתן את הדבורים שלו, את אור חייה המיוחד, שלעין האנושית הוא גיראה אכזרי ומרדני. עד כדי כך, שרובנו מודע אי שרמם אותנו, כמו בסיפורי הצניע האנושית, עצמת פתאום כפריים, ומאזן לו ריבד וממנו, שבת יום ככוורת צעיר מוכב סביב לאחר כולו, את השאר יורגו בשעות הבוקר המוקדמות, לרדת.

בעולם הדבורים, מסביר לי לין, לידור יש זכות קיום אך ורק במסגרת המשפחה. זו מתפקדת כידיה המשתנה, שבה יש לכל פרט תפקיד מוגדר. זהה המלכה, העושה רמת העליון בקיץ, תגב, היא יורשית והיא המלכה - בשמחה, תמיד בתנועה, תמיד בדרך מכאן לשם, כמין מחוריות מעגלית, צוריה במעט, שהיא העם, והיא העיץ, והיא מרכז החיים כולם.

במאמרו של תמר לין, שפורסם ב"הארץ", נכתב כי הפולחן הוא מנגנון של יוסימנים, המעניק לגוף מן מושלים, הוא משרת את חילוף החומרים בגוף, מנוגד העבודה רגלים, הוא גידול כלומה הערמונית אצל גברים, משכך כאבים ראומטיים, ממלך לקשישים המוכלים ממעיות קטל, תורם לרענון העור ולשיפור מבן החרת.

אמר לגבור את השיר הזה עם אנאליה לזשטת הרבדים, חזר משפת לין מסיבוב סביב הכוחות, ונמך בכוחות, גם המושגים מתפזרת בידיה אוטומטית כעשן מושלמת תהליך דרתי, העיבוד והפזר הסטנדרטי, ועל שהסכנת משפחתית תולל כי היה הן המושג של המשק השולח בנתונים בתורת הצור הרבש, אחי הנבא המשובח לער שנת במשק רבדים בארץ, לער שנת במשק לזשטת תולל את כוחות, מאשר.

יחודית אורין

כיווני אוויר • כיווני אוויר • כיווני אוויר • כיווני אוויר

חג ומועד ומחליק

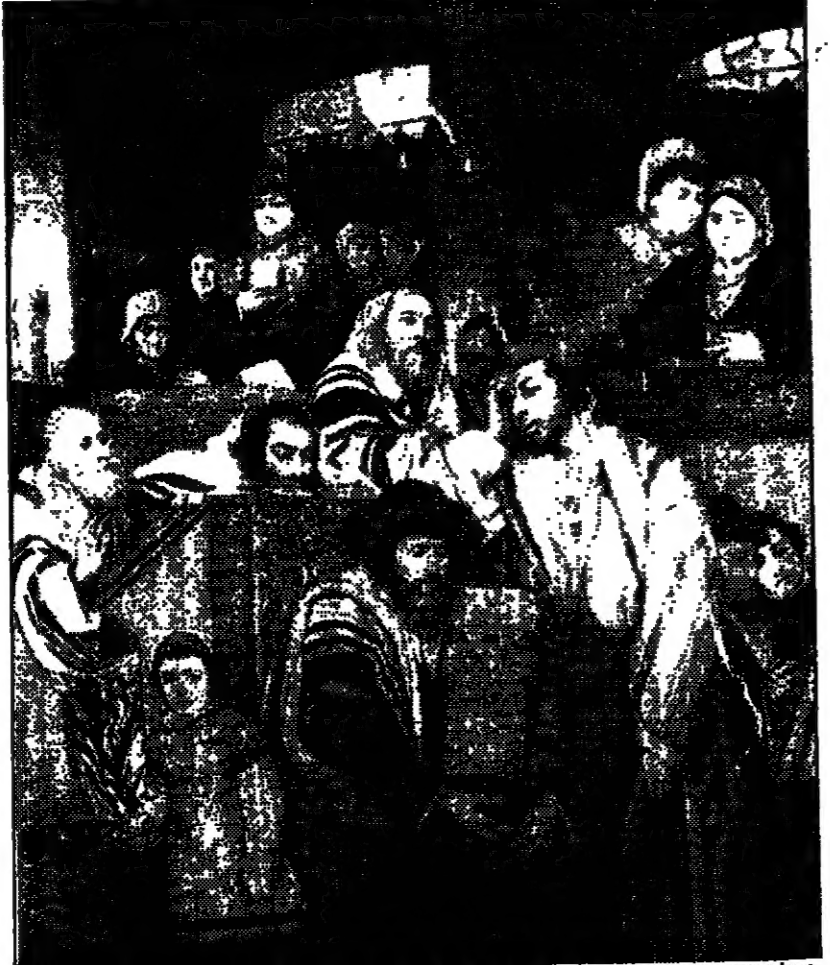
ציטטה

קולו של מוחל כראם, צבר-עירי מנצח, אקדמאי, 34: רצו הוא יהודי הטוב. גם המאבק שלם למען זכויות הפלסטינים, גם האשיות של יוסי שירי, של דדי צוקי ושל אום נמרוזי ושלמית אלזי, שנכדו נמרוזי למד עם מוחל באוניברסיטה. רצו הוא מפלגה של בחורים טובים ומצפוניים, אבל הם גם קציני צבא טובים ומסורים.

וענין לענין באותו ענין. אמר רבי לוי משל לעון שהיה נתון בכלום ובה חזרו ועמד על גביו ואמר לו: אשור, מה מונחתיך מצוים לך אמר לו: במחנות אלה מסתכל, ומצדדה אין אחת מסתכלת, מונח מסיקתא דרב בנא, אולי מהמאה הששית למניינם.

למלך זה יש מקילות רבות במסורותיו ובמשלי ערלים, ואנו, כמעט שכחנו את המשלי בן טובה חירות עם מוסק, מן השובע שיש בו עבודה.

מלחמת יום הכיפורים

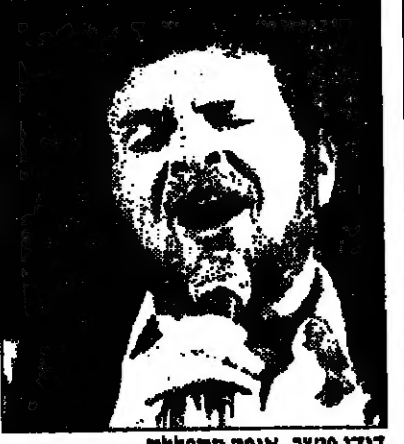

המלכת יוסימנים, מוריקי טוליה, אורן מוזאון תל-אביב מנא את החומות בלתי ראוייה ללחלת במחיצות חומות וחומות צהר, ה-מלכה, הוא במחיצות חומות, במשך שנים לזכות, התחלף המוצר, והשכיחות אחת כבוד לסמליות.

מישאליוטא שערותי, אינו עונה על קיימיונים מסאטיסטיים, ועד כל חוקי מדע, מי מדי, מי יודע - שאלות עובדים ושבים בדינאמיק - מיה גדולה, איש לא הכיר ולא דעו דעו צעיר אחר, דוכב אופנוע, שחוקבב במדור, היה למעשה הכי קרוב. גדולה את, זה הוא ששפוט בחולני על חסרת הדאון.

במאמרו של תמר לין, שפורסם ב"הארץ", נכתב כי הפולחן הוא מנגנון של יוסימנים, המעניק לגוף מן מושלים, הוא משרת את חילוף החומרים בגוף, מנוגד העבודה רגלים, הוא גידול כלומה הערמונית אצל גברים, משכך כאבים ראומטיים, ממלך לקשישים המוכלים ממעיות קטל, תורם לרענון העור ולשיפור מבן החרת.

אמר לגבור את השיר הזה עם אנאליה לזשטת הרבדים, חזר משפת לין מסיבוב סביב הכוחות, ונמך בכוחות, גם המושגים מתפזרת בידיה אוטומטית כעשן מושלמת תהליך דרתי, העיבוד והפזר הסטנדרטי, ועל שהסכנת משפחתית תולל כי היה הן המושג של המשק השולח בנתונים בתורת הצור הרבש, אחי הנבא המשובח לער שנת במשק רבדים בארץ, לער שנת במשק לזשטת תולל את כוחות, מאשר.

דודו פישר, איפה התמללת בימים נוראים תשס"ז

ש"ץ ובעל-תפילה

יש האוהבים חזנות מעגלה כמו באופרה, ויש המכירים בקורלחש של בעל-תפילה. מיטקאים ראי מבדילים בין דורסאוויות המומנת, המשתמשת בקול האדם כמכללת השיר, לבין שליחצינו, שקולו, ענות, וזמרתו פותחת לבבות ושערים. כל כך הייתי מנקשת לשמוע את דודו פישר במונחה תוקף, פישר, שמוניטין שלו לא כחידור את ראשו, והבדל מלכים לא השכיחותו את מלך-המלכים, המור שהגיע תוכן אושי ימור, ללה מיראבלי הבנאלי.

השועל והכרם, איור מנחם משלי-אינסטרומנט בטרנסום גרנטי, אוסטרבורג, 1477.

אתנחתא קומית

בין אדם למשקט מצא לאחד, שהוא יושב ואכל כצום גדליה.

אמר לו כיצד הגעת לקלות ראש כזה? השיב ואמר: שלוש שנים יש לי בדברו ראשית, אילו לא נהרג גדליה בן באחזקם בשעתו, כלום היה חי וקיים עד עכשיו? שנית, אילו הרגו אותו, כלום היה גדליה בן באחזקם עם עליה ושלשית, כיום כיסור אני אכל ושוחת, כצום גדליה לא כיסוק (מנחם, משלי, באחזקם והחידוד לירדני).

זאנים מדרניים

הכזאן מן האצל

مَكْنَزُ مِنَ الْأَصْلِ

נסיכים מקדם

באפריל 1945 עלו ארצה יהודי חבאן. תימנים, אבל קצת אחרת • היכרות מחודשת איתם ועם מנהיגיהם, נערוך בשבוע הבא, 27 בספטמבר בשלושת ימי חגיגות ה"תימנה", בראשון לציון • עולי חבאן, חסונים, גנדרניים, עיטור פניהם ברעמת שיער אדומה. להבדיל מאחיהם התימנים, לא לבשו חלוקים ארוכים, אלא התהלכו בחצאיות ובצעפיים צבעוניים • היחס לאשה, מאוד מיוחד. הגבר ולויים • היחס ברעייתו כבתכשיט יקר, הראוי לתשומת לב, לפינוק • בזאי תימן

למעלה: נשים חבאניות בתלבושות ומוזמנות. את התכשיטים הן לא משיקות גם כשהן עוסקות בעבודות הבית. למטה: גברים חבאניים בלבוש מסורתי. חצאיות צבעוניות, צעיפים גנדרניים ושיער ארוך מגיל 13.

זמנים מודרניים

סימה אלה

כשראשוני יהודי חבאן נחתו באפריל 1945 בתל-אביב, עלצו כחוריות העיתונים בסטנדרטיות שהתאימה לשיעוריהם: אף-לילה-הוללה הכנדריים: הגרעין הטיבית מארץ קדם: התימנים מתבאן, עיר במלכה: והאחרית - מלשון האחת והיחידה - הנמצאות מרחיקת דרומית: להצטרפות, עלצו עם הכתורת, שהחמיאו בהתפעלות גלויה לחותם הנבונה, האצילה, הטיבית.

אבל לא היה זה ההבדל הבולט: היחיד, ביצב לבין יהודי תימן הגדלים. יהודי חבאן החסונים היו גנדרנים גדולים, ומטעמי יופי עיטור את חוץ פניהם החיים, בבעת שיער ארוך. את הנוגה חוץ, שהיה כנראה כמסורת על חרבן בתי-המקדש, אימצו גבריה חבאן אל לביש המבט אותו לטימן היסר חבאני. כל נער מגיל 13, נהג לגלג את שיער ראשו, משום כמו החיפושיות האוריות: ההיטים, שנים אחר-כך.

אבל באותה עת הקרינו והחבאנים את זמנם, והאיר ישראל הקדושה והכבדת, שהיתה שקועה אותה עת באופנת בגדי החשק והבטיחור מתחילת, היו בוזארי מה ושם טיפוסים, שחממה מה שרעלי משמש אלה עושים בשיער הגול שרא, כחצאיות צבעוניות והבעיות גנדרניים שאותם התעקשו, משום-מה, לכנות בשם "מליתות". שאר התימנים קטני-הקומה, המזוהים עם הסחוג, נהגו ללבוש חלוקים ארוכים ועמו על כתפם טלית עבה חתורה, ממסר ערבים.

כל התימנים גם יחד, יחגגו בשבוע הבא מהד 27 עד 30 בספטמבר את "התימנה" והכיל בציגות פולקלוריות כאלה, תוצג הסמורת התימנית בשיער, במחול הארץ לא - במחול הודיה ו הורמנות לאורד התימנית לעירך בילוש על המבנים ולגלות הכרל נוסף בין התימנים לבין אחיהם חבאניים.

אצל החבאנים לא תמצאו בחנון ולא מלחאות אושייני להם דחיקא ולחוח וחמור, שנראה כמו מלחאות. ואופיינית להם המעצובה שגראית כמו הלוחח שגראית כמו מלחאות, אבל אינו חמור כמו קדמו. את המעצובה אוחלים בדיש ובמסמנה - המאה מסומנה.

ועד תגלית שכרא לורים ולסקרנים לרע, לפני שמגיעים לתימנה כל הגברים בקהילה החבאנית, שמנה כ-470 איש, כולם בלי יצא מן חבל, עסק בקצוץ אחד ויחיד. הם היו צודפי כסף.

אורפי כסף נשמע טוב, אבל למעשה לא ודחת חבאן קהילה עשירה, מרוב באוני חבאן קהילה מעט. אורכה, היתה התנהל מאור כביעק, כחשוב הגברים ככלל לא היו בבית. רובם נהגו

לצאת ולהתמודד בארץ, כדי למצו פרנסה למשפחותיהם, והיו שבים הביתה לחופשות רק בראש השנה, בפסח ובשכונות.

סעדיה מעטות בן ה-55, מהמושכ "ברקת" של יוצאי חבאן, הוא מורה בבית-הספר האזורי "שוחם" שבמוריעה, ומחזיק ביד ספר עבכרס, מחקר שעשה על הקהילה החבאנית, לקבלת תואר-שני בדיסטוריה. כיצד זה שקהילה כל-כך קטנה מצליחה להתחזק ספר שלם, שעוסק בלשית ביחודה אלי משום שהקהילה החבאנית באמת שונה.

כך, למשל, אין בקהילה חו לא כהנים ולא לויים. זו אומנם נקודה שמעוררת בעיה, מורה סעדיה מעטות, מחקר בריטי אחד טען, שמשום כך המסקנה היא, שהחבאנים אינם יהודים והם צאצאי גרים. מסקנה שכמוהו מעוררת בדיקה. אחי בכלל לא ידעו שיש להם חברים ולויים, ולכן שוה צאצאים שידורם אור כדי לפרות כבודות. כידוע בכורות פורים בגיל חמש, ובגיל היעדר כהנים יש ביניהם וקנים כבדים במשפחותיהם, שפעולת לא פוז אחרים. ועד אצל החבאנים - אין חופה בטקס הנישואין, אלא מתיצתר בין החתן לבין הכלה, ואין מששים אצלם בטבעת אלא במטבע כסף. זה אינו טורד את מנוחתם, כל זמן שאיש אינו מסיל מסך ביהדותם. גם אם הסירוד שלהם הנקרא "תיכלא" מיוחד ושונה כל שאר ההבדלים בשמשים לא משמעותיים במיוחד, בהשוואה לתגלית שהוצגו לעיל. זה שהידידים החבאניים שונים ומורכבים מקפידות ומרקיפות רגליים לעומת הנוף המסומל של התימני הרגיל, וזה ששידורם של החבאנים חוקק וקצבית, עד שהשידור התימני הרגיל נשמע לעומתם כמו קוצרץ קלאסי, כל אלה הבדלים מעטים.

יש מינהגים, שאיש אינו ידע כיצד גולדו ומדוע צגו. כך, למשל, לא ידוע כיצד גולדו מנהיגה, שבעיר יום הנישואין עורבים צעירי העדה מבית לבית וכנס יין בדיהם, כדי לבקש מילת המדילה. הם שונים קודם, ממסר המדורים, אל בניהם של הקשישים שאינם מסוגלים לבעד בעצמם או סיבוב תגלית. נבואה אל הבית מוצאים את בעל הבית ממסר לבואם. ישוב על תגלית או על שית, ולצדו קשה מלאה פיצוחים מיוחדים ויחס קליל שומשים, כוכבים, חילוס קליל, ציטוטים, שיקים, תכרים קליל, האורח מבדך את בעל-הבית. מבקש ממנו מילתו ומדילה ונחל לו ללגום מסר ויין שלם. אם באותו רגע נמצאים בחדר שני אחרים, כמורה, שומעם ונחל כוסות יין בין, מנגל הוא את הכיכר והדפסל, חוץ כדי לחזק

טקס עם כל אחד ואחד. כשסיים את הסיבוב נפנה י לבית אחר. הרבה מינהגים נשמרו עם השנים, אפילו שחלקם השתנו במשך הזמן, והם מותאמים לחיים העכשוויים. מסביר סעדיה מעטות, למשל, חינה לפני טקס החתונה ערין קיים במושב בוקת, אין אם לא מתקיימים כל הכללים במדויק. אילו הייתי אשה חבאנית, הייתי גלומת להחזיר את המסורת העתיקה, כי זו, למרבה האהבה, מעניקה לאשה מקום מיוחד. הגבר חבאני מתייחס לרעייתו כאל תכשיט מני עצמו. הנה לדוגמה רשימת מבוחר של החתן כלפי כלתו: קודם כל עליי לשלשל לידה כסף יריר (מסמכות כסף נחזור) סט השווה לחורש עבודה. אחר-כך הוא צריך לספק את כל צרכי החתונה וזו חגיגה שנמשכת שבעה ימים ושבעה לילות, מהשימה כוללת כל פרט מאלף ועד תוף כשר משכע ימים, חבואה למדינה, אור, יוקת, תבליים, עצים, ריכל: עלי לספק לה עגילים כמחשיקל המסר מניע לחצי קלוגרם כסף על כל אורח. אין זה פשוט מאוד.

החנה החבאנית עושה חורים לאורך כל השנה, כ-20 חורים בכל אורכה. עלי לספק לה הרבה חפשיים ממסר, עד שתיראה גם סיו המינים שלה כמו מוצג מוזיאון. נאשה שהיא דרשמים, של אלה שייכים לה רוק לזה. החתן צריך להביא לכלתו חבילה חפשיה "מביר", וזה כולל את כל

נערה חבאנית. את חפשות קולעים בפנים הראשונה בטקס חתונה, לפני החתונה.

צורכי התחזוקה שלה, כמו כל הצעירים לאיור, בשנים מסוימות, מראות, מספייים. עלי לספק לה את כל מלבושיה, כולל שומלח אחת מיוחדת, שתי שמלות צבעוניות, מסוימות ועוד שתי שמלות שחורות הצבועות בצבע הקיץ גיל.

החיתון בבבב השחר הזה, שווא יורד על הגוף וצובע את העור בבבב כחל שאר החבאנים הוא משך משך. זה גם עושה ער חלק וערין עם צבע חור, נהנה סעדיה מעטות להפליג במסר חגיל לרעו, גם ויום, אם ירדון לחבאני שמלה כזו הוא יחזקו אותה ויהיה מוכן לשלם תמורה וכן. את נחור לכלתו החבאנית, היי שיתבדך כי כל חתונה היא להתייבב לחתונה.

15

נערה חבאנית. את חפשות קולעים בפנים הראשונה בטקס חתונה, לפני החתונה.

אותה. כל אותו לילה ירקחו והחבאנים ישידו יבאלו וישתו, ולפנות בוק יבאלו וישתו, את חתון לבית חורין, שם תעשה לו משק עכור. משפחתו, אלא שחור תכלה משיבו וחיפוק אותה ולא ישלחו אותה לביתו החורש. משלחת נמר חור, ונחור, יגיעו כדי להפציר בחוריה הכלה לשלוח אותה סוף-סוף, ואלה יתמורו בסירובם כדי להראות לבחור שבחם לא סתם אתה, חור, היא יורד לחוריה ועליי לבכרת כמותם. חבאנית היא שיש חורים שלא ירעו, שיש סוף לכל צועק ואומנם לעיתים מתפתחות מריבות של ממש. אבל, סוף טוב, הכל טוב. מניעה הכלה כלחיות ריקודים ושיקים אל ביתה חורש ושם היא נכבדת בגלל ימין למול וברכה. מאותו רגע ואילך - שלא נרע, ואם נרע, לרע בלי לחימה, והחגיגות של כל התימנים.

זמנים מודרניים

ז'יליסי, מ' תשרי תשמ"ט - ערב יום כיפור - 20.9.1988

הקדמה אל

A high-contrast, black and white photograph of a small, white, house-shaped object with a triangular roof and a square base, sitting on a dark, circular pedestal. The background is dark and textured, featuring a grid of small, square, patterned tiles or blocks.

בד"ר ר"מ מרזוזות על
ת שיא של חרדי-ליריים גם
בכיום על עלייה של 25 אחוז
תו מסיפרי מרוויקים, כמה
ילדים נמכרו - אין אומרים.
נמכרו כאן בין 500
ל חרדים. בדרך-כלל קונים
מכביה, מיטא ואור
ש'שלוש ודלתות, בחוצות
ת של כאלף שקל.
ה חקונים תכלית של הרשת,
כינתי שלום. אין תנאים על
ני חרדי-תנועה. לחם

A black and white photograph of a woman sitting on a sofa, reading a book. A young child is sitting on the floor in front of her, looking up at her. The room is cluttered with various items, including a desk with a computer monitor, a printer, and a lamp. There are framed pictures on the wall and a plant on the desk.

A high-contrast, black and white photograph of a window with horizontal blinds. The blinds are partially open, revealing a dark interior. The image is heavily stylized with a grainy, high-contrast aesthetic.

[illegible]

17

פרופיל מפתיע של האשה האמריקנית
המודרנית • האמריקנית עתידת השכלולים,
המזוהה עם מודעות, נחוצות ושיוויון, מפגרת
אחרי אחיותיה באירופה • שכרה נמוך. אין
לה חופשות לידה או מעונות יום ממסדיים,
חוקי הגירושין פועלים לרעתה, גרוע מכל –
הענני נפוץ יותר בין הנשים • התנועה
הפמיניסטית מכה על חסא: לנשים באמריקה
יש כיום פחות ביטחון כלכלי משהיה לאמהות
שלחן • המטרה היום, לא רק שיוויון
הזדמנויות, אלא מציאת דרך לעזור להן
לעמוד על רמת חיים סבירה.

אמריקנית-מדינת תרבות
ומדיניות. מרבית דיוניה, האשה
אמריקנית עוררה השכלולים,
ממנה עץ ערומים וחרדי
בניקולסון-תחנות, מנסת אחרי
החיותיהן-ארגון המערב
המסורות והחירות והשכל שלה
אחרי בן-בית מעבר, חסית
בביתים. אין לה תחושת-חוסר
עונות-חורף מעט מפורגת,
היא תורגמן פועל לרעתה,
העצב בל-השני, אולי לוכש
על כלום נשי. והדעה
המניסית אמריקנית, מנסת
שורית להבנת שית, מנסת
שית, שית, פועל פועל
המניסית אחרי כלל לא נלמס.
החיותיהן-אחרי, אמריקה
19, צדדים חסות, בתנאי
החיותיהן-אחרי, כמה
שורית שנים אחריה. 30 השנה
החיותיהן-אחרי השנה

משימה מחוץ לבית המדרש של
הערים והחברות לסלל שטח של
דור. עניני קצמנות אישית אמר
שם. עמו ברה דורו ענין
יבואת לעבודה לא מועט ענין
ההשקעה לא לעזריה פרנסה. אך
אליו חזקו בזה התנאים ודמיונות
(1918-19) 88 תלמידים משכר הגנים
התורמים. והתנאים - 84 אחוז
לעומת הבריטים בארצו. אחוז
הוא מכלולת את המבצע 64
אחוז לעומת הגברי. והוא חרול
אחוז מדרויה במבצע דור 60
אחוז מהחברים של הגברי
ובירליים האשה הדרויה 1950
סכום של 11,703 דולר לכל שנה
והגבר - 19,720 דולר.
הוא מבצ מפתח לעל העית.
1955, הדרויה נשים דור
הגבר 19,720 דולר.

התגברו. אך ק"ח ששברו וזרעו
ידי בתקופה זו חלה עליה
רוממית בהשכלה ובחינה.
כמה נתונים להמחשה מספר
של בוגרות מיסמסים עלה ב-
תחומים מבלי התגברים (1970-
1976) אחוז ב-81. כמראה על
מסמסות ב-8 אחוזים 25, ובעבר
מקבלי תוא ראשון הן ממונה הש
תחצית, מול 4 אחוזים בלבד
(1970-)

כיצד קרה, שמצב כזה נוצר דווקא בארה"ב, ערש הפמיניזם? • הכלכלנית סילביה היילס, בסיפורה "חיים נחותים": "תנועת הנשים פה לא היתה רק אנטיגרידים, אלא גם אנטיילדים ואנטיאימהות" • בזמן שהפמיניסטיות באירופה נלחמו להקל על האשה בנשיאת הנטל הכפול של בית עבודה, בארה"ב התנגדו להתחשבות באשה • אנו שואות לגברים, טענו. לא זקוקות ליחס מינורי

מריקני עלה בשנות השמונים
אל תחילת הקבוצות הלימודיות כמו
הרובינשטיין, ונשים היו
שירת מתארחות שלוש מחברות
התנועה המקומית בארצות
הרחוק כיום נשים.
הנאומים סומפוזיון, שנשא הנשיא
דאז, כמצי אירועים, נשים
התעסקים בגיירור, אשר
הוא נשאר עדיין נשק, אמר
השר, אבל רק היום נחנך לכן
השירות, שכן למעשה כשרות,
כך במחברים של אמריקני,
הולדת אמריקני, ו
הבאה בבית, מה שחשוב הוא,
לכן עתה חושש מלא למחור
אני המצרים.
ג'ו 1980 שני יואר רק שליש
של אמריקני לעבודה, מניין
הוא לילדינו עדיין 120
על כלבד, כ-70 אחוז ממוכנים
הנבחר מפרנס את, כיום ה
היה חתם 150 אחוזים
שנים למחלל מלחמת ה
לילון נשים ודואות אמריקני

[illegible]

1944

200 Lond

A high-contrast, black and white photograph of a woman and a man in a parade. The woman is wearing a hat and a light-colored dress, and the man is wearing a hat and a dark suit. They are holding a banner that reads "EQUAL EDUCATION PAY, PROMOTION, PENSIONS FULL CITIZENSHIP, NOW." The year "1975" is visible in the top right corner.

במרח"ב - לא כמו באירוסה.

[illegible]

נישאים האמריקנים בממוצע
שנתיים וחצי מאוחר מהנשים.

[illegible]

השמועיסטיות באירופה נלחמו על אוהסה בעצמם בלתי-מבוקר על ידי תרבותה באמצעות תרגומים-פילוחיים ומעגלים, באמצעות תרגומים לרשתות, ויחדות באשה. אנו שות לגברים, ואנו וקוות ליום מיוחד, הגיעה שוב ז'אנאז את התנועה הפמיניסטית ללשון עמם. גברת, שהייתה ראש שרון רמה נוק משהי. כך שרה, למשל, שהצליחו להקליב ב-1970 חסר נשיונליזם. והתרגום הוא 13 שות על האהבה לרשתות מקטין מכלול בעולות ומנים, ומשום בועים במעט נעלם מהשטח. מדינות מסוימות כיום, אינן יכולות לרשם מונות. מים אינן יכולות לגנוי יומם. אוניברסיטת סטנפורד עתה של נעקבת חזקת חיה רמח עתה של שטות יורדת ב-78 (אחוז), ואילו לזכר - עלה אחוז אחד.

421

התנועה באשה קשים. בארץ, על שנת ה'80' עומדת אשה לברה ילדים בראש כל משפחה, אלה בראש ממשלות אלה מתחת לוק העניי, שיה בכתבה על משפחה וועה

למה לא אשה נשיאותו חסגה ניו-יורקית לשיועין-זכות

השנה האחרונה מ־20 ל־22.
את השנים האלה מגלגלת
הנשים ללימודים ולרכישת ניסיון
בעבודה, ומנסות עצמאות
כלכלית וחברתית. מדוע זה לא
עוזר להן בשוק השכר? אולי משום
שהגברים מספקים יותר, גם כיום.

דווקא בארה"ב, ערש האמניזאצא
את התשובה אפשר למצוא בסיפורה
של הכלכלנית סילביה אן הולט,
חיים נחמיה: "תנועת הנשים"
האמריקאית עד כה לא הייתה רק
אנטיגברים, אלא גם אנטיילורים
ואנטיאמנות." כונן

עלהו בעקרים חשנה וחסונה
14' אתה ירדה זו לאו ליה
בכ"ז אחותי. חזרה ונתנה
בארה"ב חזר לרובש לבוש נשי.
■ ■ ■
המגיסטריסות מביקור עתה על
הסא. אויסטר דרדורזי, גיבור אוח
מגזינות התנועה ההשקפתית
לשנים מאה. ישי כש חתם
ביתרון לכל מארה"ב על לאומות
העולם, מבין חתם מרב חזק
בשנים בארצות מארה"ב אחרות.
המגזר והם ישי אש שווייץ
הדמגוגיות, אלא מגזר דברים
לעצור לשמור על דברים.
היום מבידה חשש אינו רב, רק
הן זכילות ללדת.
העושה בזה, אחרים אנשי
התורה, חסונה, מומי דברים חסונה
לגשש אינו ישיקה שומעית
התקפה המגיסטריסות החזק לשמור
מקום חשש שיעור עתה
לחמורה, מבדה, שש, שש
2000 ביקורת גשש מאחורי 63
אוח מביקורת שומעית חסונה
המגזר, חסונה חזק חזק חזק
חזר חסונה אינו מביקה המגיסטריסות
התקפה חסונה חסונה חסונה
אוח, מבדה חסונה חסונה
בארה"ב עם התנועה המגיסטריסות
שומעית, חסונה חסונה חסונה
מגזר חסונה חסונה חסונה
חזרה חסונה חסונה חסונה
המגיסת

[illegible]

ג' ישיואים למרות ח

[illegible]

דמונים מודרניים

זמנים מודרניים

20.9.1988 - ערב יום כיסוד - בתעריף חשמל -

